

Džafer Zarean

Homoseksualizam, poremećaj, *mehka prijetnja*¹ ili "prava" ljudi

Sažetak

Od druge polovine XX stoljeća u nekim državama se o određenim političkim ciljevima počelo intenzivnije govoriti, pisati i djelovati u korist neprirodnih, neljudskih i poremećenih istospolnih odnosa u ljudskom društvu. Aktivisti ovog "mračnog pokreta" imaju za cilj normalizaciju i legalizaciju tog ponašanja čak i među narodima koji, po svojoj vjeri i tradiciji, to ne prihvataju. Ovaj rad ukazuje i upozorava na opasnosti tog pokreta i u Bosni i Hercegovini i dokazuje kontradiktornosti i naučnu nedokazanost tvrdnji tih aktivista o drugim identitetima, pored muških i ženskih identiteta. U ovom radu, također, zahvaljujući profesionalnim iskazima koji su potkrijepljeni vjerskim tvrdnjama dokazuje se da je istospolna atrakcija samo poremećaj kod neznatnog broja pojedinaca koji je moguće liječiti terapijama.

Ključne riječi: homoseksualizam, mračni pokret, poremećaj, ljudska prava.

¹ Soft threats (*mehka prijetnja*) je plansko korištenje propagande i njenih sredstava s ciljem rušenja moralne i kulturne vrijednosti, postepeno indirektno mijenjanje svijesti.

U ime Mudrog Stvoritelja koji je sve stvorio u parovima²

Umjesto uvoda

Historija čovječanstva ne pamti niti jednu drugu pojavu sa tako drastičnom promjenom u predstavljanju preko medija kao što je pitanje *homoseksualizma*. Tokom prošlih više stotina godina ta se pojava uvijek smatrala psihičkim poremećajem i neprirodnom, neljudskom i nemoralnom pojavom u društvu, sve dok se, u nekim državama, pod parolom *ljudskih prava i sloboda seksualne orijentacije*, nije počela smatrati simbolom slobode i naprednosti civilizacije.

U pisanim i vizuelnim medijima to se pitanje želi tretirati kao prihvaćena, normalna i regularna pojava od strane zapadnih intelektualaca i elite, i želi se prikazati slika kao da su se gotovo svi oni složili sa tom spomenutom drastičnom promjenom smatrajući religijsko i moralno negodovanje neutemeljenim, neadekvatnim i arhaičnim.

S obzirom na to, pisac ovih redova želi prikazati tvrdnje eminentnih intelektualaca i izuzetnih profesionalaca koji imaju čvrst stav protiv normalizacije i legalizacije istospolnih seksualnih odnosa pod parolom *prirodne atrakcije*. On želi prikazati čitaocima da postoje ne samo na istoku nego i na zapadu mnogi istaknuti stručnjaci te oblasti koji želeći očuvati zdrave ljude, porodice i društva, naučno i vrlo profesionalno na osnovu svoje struke, uzimajući u obzir religiju, govore, pišu i djeluju protiv normalizacije i legalizacije istospolnih seksualnih odnosa koja se nameće instrumentima "mehke prijetnje i napada".

Činjenica koju ćemo kroz ovaj rad vidjeti jeste i zanimljivost da su u američkom demokratskom slobodnom društvu aktivisti iz reda homoseksualaca zahvaljujući političkoj podršci glasni, slobodni i dominantni dok oni koji po njihovim riječima bi dali život za očuvanje porodice teško mogu doći do riječi.

Između brojnih pisanih djela istaknutih ličnosti iz SAD-a koji su se, uprkos političkim nedaćama, aktivno borili protiv *mehke prijetnje*, u ovom radu ćemo najviše koristiti djelo, PH. D. Joseph Nicolosi³

² *Allah vas stvara od zemlje, zatim od kapi sjemena, i najzad vas čini muškarcima i ženama. To su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju; i od svega po par stvaramo da biste vi razmislili! (49: Az-Zarijat) i da On par, muško i žensko, stvara (45: Al-Nedžm).*

³ Dr. sc. Joseph Nicolosi (1947 – 2017.) bio je američki klinički psiholog talijanskog porijekla, osnivač i direktor "Thomas Aquinas Psychological Clinic" u Encinu, Kali-

bivšeg predsjednika Nacionalne asocijacije za istraživanja i terapiju homoseksualnosti (NARTH) pod nazivom *Vodič roditeljima za prevenciju homoseksualizma*⁴ i djelo Petera Sprigga⁵ prvog direktora Centra za brak i porodične studije FRC.

S ciljem normalizacije ovog nemoralnog čina postepeno se ovoj temi mijenja terminologija odnosno zamjenjuje se stara i originalna terminologija koja je vrijednosno moralno obogaćena sa novim vrijednosno moralno neutralnim terminima. S obzirom na to mi u ovom radu ne želimo odstupati od dosadašnje važeće terminologije.⁶

fornija, te jedan od osnivača i bivši predsjednik (američkog) Nacionalnog udruženja za istraživanje i terapiju homoseksualnosti (National Association for Research and Therapy of Homosexuality – NARTH). Nicolosi je zagovarao i pružao usluge tzv., konverzijske / reparativne terapije homoseksualnosti, čiji zagovornici tvrde da se njome može pomoći osobama sa istospolnim sklonostima koje nastoje umanjiti svoje homoseksualne želje i zamijeniti ih heteroseksualnim. (https://hr.wikipedia.org/wiki/Joseph_Nicolosi). Nicolosi je bio (kako govori Lynn D. Wardle, profesorica prava, J. Reuben Clark Law School, Brigham Young University i glavni sekretar Međunarodnog društva za obiteljsko pravo) predsjednik Nacionalnog udruženja za istraživanje i terapiju homoseksualnosti, vodeći nacionalno udruženje profesionalnih psihijatar, psihologa i terapeuta posvećenih pružanju profesionalne pomoći i liječenje osoba koje se bore sa nepoželjnim istospolnim osobinama privlačnosti, poremećajem rodnog identiteta i drugim problemima homoseksualnog ponašanja. On je izuzetno kvalificiran i visoko cijenjen od strane svojih kolega. (Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 6.)

⁴ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press), 2002.

⁵ Peter S. Sprigg je imenovan za prvog direktora FRC-ovog Centra (Family Research Council) za brak i porodične studije u aprilu 2003. godine, nakon što je dvije godine bio viši direktor studija kulture. Njegovi komentari objavljeni su u *New York Timesu*, *Washington Postu*, *Boston Globeu*, *Timeu*, *Washington Timesu*, *Christian Research Journalu* i *Brill's Contentu*. Sprigg je imao intervju i sudjelovao je u debatama na brojnim glavnim televizijskim programima, uključujući NBC-jeve *Nightly News* i *Today* emisiju, ABC *World News Tonight*, CNN-ov *Talk Back Live* i *Crossfire* te specijalni izvještaj FOX News Channela s Brit Hume, Hannity i Colmes i O'Reilly faktor. Sprigg živi u Marylandu sa suprugom i sinom. <https://www.amazon.com/Outrage-Activists-Trashing-Democracy-Redefine/dp/0895260212>

⁶ Kao primjer umjesto perverzija, zlostavljanje djece, promiskuitet i preljuba, studenti na zapadu čuju nove pojmove kao što su spol, odrasla osoba, dijete, godine, nepodudarni seksualni odnosi i međugeneracijski seks za pedofilske odnose. Više v. u: Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 209 i 210.

Homoseksualizam, šta želi, a šta govori?

Pokret, sa kojim se ne slažu naučna tijela društva, uvjerenja i tradicija naroda ne može djelovati u društvu niti se postepeno učiniti prihvatljivim kod naroda sve dok se ne predstavi sa lijepim licem i poželjnom terminologijom. Uzvišeni takvu radnju strogo osuđuje i kaže:

*"I istinu sa neistinom ne miješajte i istinu svjesno ne tajite!"*⁷

Aktivisti homoseksualnosti upravo na ovaj način pokušavaju dominirati u društvu prikazujući kako su u pravu što napadaju one koji su protiv tog pokreta. O tome Peter Sprigg kaže: "Posljednjih godina, aktivisti koji se zalažu za politiku agende 'prava homoseksualaca', kao što je legalizacija istospolnih brakova i obaranje zakona protiv otvorene homoseksualnosti u vojsci, postaju sve žešći u svojim napadima na društveno nepokolebljive koji se protive toj agendi." On tvrdi da je u američkom društvu, zahvaljujući nesporazumu koji proizlazi iz postojanja dvije potpuno različite paradigme ili fundamentalna načina razumijevanja prirode homoseksualnosti, sve veći dio velikih društvenih institucija kao što su akademija i novinarski mediji koji šire pozitivan pogled na homoseksualnost.⁸

Nicolosi Joseph, kao jedan od društveno nepokolebljivih intelektualaca SAD-a koji se čvrsto borio protiv normalizacije homoseksualnosti, tvrdi da je ovaj pokret u Americi politički pokret koji ugrožava prava ljudi i da nikako nije u njihovu korist. Nicolosi, iako je i sam bio dugogodišnji član Američke psihološke asosijacije (u daljem tekstu: APA), nije dijelio njihova mišljenja. On kaže da je APA u posljednjim godinama zauzela stav koji afirmira homoseksualce, podržavajući političku filozofiju koja aktivno promovira istospolne brakove, usvajanja djece od strane istospolnih partnera i normalizaciju homoseksualnosti, uz stigmatizaciju tradicionalnih vrijednosti i erodiranje modela nuklearne porodice i da stavovi APA nisu isključivo naučni stavovi, nego predstavljaju političko-filozofska mišljenja APA-e i njene sopstvene seksualno-liberacionističke vrijednosti. Nikolosi tvrdi da je politička

⁷ Časni Kur'an, Al-Baqara, 42.

⁸ <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>, kako Husejn Suzenči piše, Peter je o tom stanju također 2004. g. napisao knjigu pod nazivom *Outrage: How Gay Activists and Liberal Judges are Trashing Democracy to Redefine Marriage (Ogorčenost: Kako gej aktivisti i liberalne sudije ruše demokratiju da bi redefinisali brak)*.

kontrola APA-e nad slobodnim protokom ideja toliko uključena da je činjenica kako je APA posljednjih godina postala toliko opresivna da bismo je prije nazvali profesionalno trgovačkim cehom nego naučnom grupom kojoj je cilj unaprijediti liberalnu političku agendu u našem društvu. Ovo je jedna strana kovanice, tj., promocija, normalizacija i propaganda. On tvrdi da jedna bučna, glasna i mala manjina insistira na tome da vam seksualna orijentacija vašeg djeteta jednostavno ne bi trebala biti važna. Ta manjina zagovara i javni seks, otvorene odnose i grupni seks kao dobre strategije za rješavanje seksualnog odnosa.⁹

Homoseksualcima nije cilj samo ostvariti uslove da javno, slobodno i regularno vrše svoje nenormalne, neprirodne i nemoralne međusobne istospolne odnose nego nastoje da društvene odnose za koje se tradicija, moral i vjera zalažu iz temelja ukinu i unište.

Budući da sreću i svrhu čovjeka oni vide samo u seksualnim odnosima sada već otvoreno porodicu smatraju istrošenim modelom druženja i u svojoj literaturi tvrde da je došlo vrijeme da se odbaci nostalgija za tradicionalnim porodičnim druženjem tražeći ostvarenje zadovoljstva koje su nekada donosili. Oni kažu da moraju stvoriti svježe i nove vrste odnosa, bez ikakve sličnosti prošlim ritualima, otvarajući vrata za što većim mjerama sreće pojedinaca. Oni zahtijevaju prekid represivnih očekivanja onoga što nazivaju “rodni sistem” i raduju se hrabrom novom svijetu gdje bi bilo maksimiziranje “saglasnog fizičkog kontakta” izvan braka i ljudi bi našli radost u životima koji nisu usredotočeni oko roditeljstva i “reprodukcije nečijeg genskog fonda” – kako to oni kažu. Oni preziru vjerski ideal nuklearne porodice u korist neograničene erotike.¹⁰

Ako neko sumnja da je izobličenje roda srž homoseksualnog pitanja, brzo ćemo ga razuvjeriti pogledom na pisanje gej teoretičara.

“Stavite tačku na sistem roda!” jedan je od glavnih pokliča gej aktivizma. Psiholog Daryl Bem, kao jedan primjer, definira svoju ideju utopijskog društva kao društva u kojem bi svi potencijalno bili svačiji ljubavnici, a spol bi bio beznačajan. On zamišlja “kulturu koja nije rodno polarizovana, koja (ne)sistematski otuđuje (odvaja) svoju djecu od vršnjaka ni suprotnog spola ni istog spola. Takva djeca ne bi odrasla u aseksualnu; umjesto toga, njihove erotske i romantične sklonosti

⁹ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 211.

¹⁰ Jack Nichols, *The Gay Agenda: Talking Back to the Fundamentalists*, (New York: Prometheus, 1996), str. 112. (Kako Nikolosi prenosi)

jednostavno bi se kristalizirale oko raznovrsnije i idiosinkratične raznolikosti atributa. Gospoda bi možda i dalje više voljeli plavuše, ali neki od te gospode (i neke dame) bi više voljeli plavuše bilo kojeg spola.”¹¹

Ova njihova mračna teorija je razlog borbe socijalnih konzervativaca koji žele odbraniti zdravlje društva. O tome Peter kaže: “Napominjem to i u kontekstu političke debate o pitanjima vezanim za homoseksualnost, da ne smatraju “homoseksualce” kao takve ... (nego da ih smatraju onima koji) zahtijevaju zvaničnu društvenu afirmaciju njihovih seksualnih odnosa. To je razlog zbog čega ćemo ponekad koristiti izraz “homoseksualni aktivisti” (ili “pro-homoseksualni aktivisti”, pošto svi oni sami nisu “homoseksualci”) da opišemo one ljude čija je agenda ‘prisilna javna afirmacija i proslavljanje homoseksualnog ponašanja i odnosa’ i kojoj se javno protivimo.

Pretpostavka socijalnih konzervativaca o tome što smatraju da su televizijske slike o životu homoseksualaca bile uticajne u poticanju homoseksualnog eksperimentiranja potvrđuje Peterovu tvrdnju kada kaže da je u pitanju afirmacija njihovih seksualnih odnosa. Upravo i statistika koju su objavili potvrđuje istu stvar.

Studija u *Journal of Sex Research* otkrila je iznenađujući porast homoseksualnog eksperimentiranja i aktivnosti tokom jednog desetogodišnjeg perioda kada je društvo počelo da liberalizuje svoj pogled na homoseksualnost. Prema toj studiji, procenat američkih žena koje kažu da su nedavno imale seks sa drugom ženom porastao je petnaest puta tokom desetogodišnjeg perioda od 1988. do 1998. godine. Stope među američkim muškarcima su se udvostručile u istom desetogodišnjem periodu. Broj muškaraca koji su rekli da su nedavno imali istopolni seks popeo se sa 2% 1988. na 4% 1998. godine.¹²

Nikolosi tvrdi da aktivisti homoseksualci govore o pokretu za prava homoseksualaca kao o pokretu za građanska prava – što ga čini izuzetno privlačnim za buntovne tinejdžere. Zatim Nikolosi postavlja pitanja:

- Da li je homoseksualnost normalna varijanta ljudskog dizajna?
- Da li je homoseksualnost nešto što jeste, kao da ste Azijat (iz

¹¹ Daryl Bem, “Exotic Becomes Erotic: A Developmental Theory of Sexual Orientation”, *Psychological Review*, 103 (1996): 332. (Kako Nikolosi prenosi)

¹² Amy C. Butler, “Trends in Same-Gender Sexual Partnering, 1988– 1989”, *Journal of Sex Research*, 37 (2000): 333–43. (Kako Nikolosi prenosi)

Azije) ili star ili crnac, ili je to ipak nešto što radite, poput prejedanja ili pijenja alkohola?

Aktivisti izjednačavaju homoseksualnost, koja je psihološko stanje, sa rasom i etničkom pripadnošću, koje su urođene kvalitete i moralno neutralne. Ali, u stvarnosti “homoseksualnost” nije ništa više, od “ko je osoba” osobina (*who a person is*), nego bilo šta drugo. Da li bi imalo smisla reći: “Sramežljiv je to što jesam” ili “Ono što jesam” ili “Alkoholičar je to što jesam”? Ne identifikujemo “ljude” po njihovim osobinama ponašanja ili psihološkim osobinama i onda insistiramo da niko ne kritikuje te osobine ili ponašanja.

Homoseksualni pokret mijenja temu sa ponašanja na identitet, čime primorava protivnike opozicije da izgleda kao da napadaju građanska prava homoseksualaca. Aktivisti uspijevaju napraviti ovu jednačinu pažljivim odabirom riječi, pozivajući se na homoseksualno privučene pojedince kao na “seksualnu manjinu”, “narod” i “zajednicu”, a tinejdžeri uvijek uživaju u zveckanju kaveza starije generacije, posebno kada svoju pobunu mogu povezati sa borbom za slobodu, samoopredjeljenje i pravdu za ugroženu manjinu.¹³

Ovdje je potrebno napomenuti da i kod nas u Bosni i Hercegovini zapadna kultura, pored napora i podrške za afirmaciju tog pokreta, neprimjetno pokušava sebi otvoriti vrata škola.

Naime, najvjerovatnije pod njihovim uticajem u Zakonu osnovnog odgoja i obrazovanja ujednačavaju esencijalne aspekte čovjeka kao što je boja kože s pojedinim ponašanjima pod parolom zabrana diskriminacije i političkog djelovanja i u šestom članu navode:

“U školama je zabranjena svaka vrsta diskriminacije učesnika u odgojno-obrazovnom procesu zasnovane na spolu, rasi, **seksualnoj orijentaciji**, tjelesnom ili drugom nedostatku / invaliditetu, bračnom stanju, boji kože, jeziku, religiji ili vjerovanju, uvjetima upošljavanja, napredovanju, političkim ili drugim uvjerenjima, nacionalnom, etničkom ili socijalnom porijeklu, vezi s nekonvencionalnom zajednicom, imovini, rođenju, zbog upotrebe bilo kojeg zvaničnog jezika Bosne i Hercegovine u usmenom i pisanom izražavanju učenika ili na nekom drugom statusu.”¹⁴

¹³ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 137.

¹⁴ Sl. novine Kantona Sarajevo, br. 23/2017, 33/2017, 30/2019, 34/2020 i 33/2021.

Fizičke, mentalne i društvene opasnosti homoseksualnog ponašanja

Prije nego teozofskim aspektom analiziramo njihovu paradigmu osvrnut ćemo se na stav društvenjaka i psihologa. Peter o tome kaže: “Stav društvenih konzervativaca koji zagovaraju stabilnost poretka, oslonac na tradiciju i na tradicionalne institucije i vrijednosti (porodica, religija, nacionalna privrženost itd.) po pitanju homoseksualnosti zasniva se na uvjerenju da je homoseksualno ponašanje objektivno štetno. Najočigledniji dokaz za to su negativne posljedice fizičkog zdravlja koje mogu proizaći direktno iz homoseksualnih radnji, i najdramatičnije od tih negativnih posljedica je visoko povišen rizik od HIV infekcije i AIDS-a¹⁵ među muškarcima koji imaju seks sa muškarcima (MSM). Amerikanci koji su umrli u epidemiji AIDS-a koja je počela da se širi prije skoro tri decenije, više od četvrtine miliona bili su ljudi čiji je jedini poznati faktor rizika bio što su imali seks sa drugim muškarcima. Istraživači su nedavno izračunali da je za homoseksualne muškarce otprilike pedeset puta veća vjerovatnoća da će biti pozitivni na HIV u odnosu na heteroseksualne muškarce. Međutim, HIV / AIDS nije jedina seksualno prenosiva bolest za koju su homoseksualni muškarci izloženi riziku. The CDC upozorava: “Muškarci koji imaju seks sa muškarcima (MSM) su pod povećanim rizikom za određene spolno prenosive bolesti (STD), uključujući hepatitis A, hepatitis B, HIV / AIDS, sifilis, gonoreja i klamidija.”¹⁶

Što se tiče mentalne štete homoseksualizma, Peter kaže: “Čak i ako neko prihvati deklaraciju Američke psihijatrijske asocijacije iz 1973. godine, da homoseksualnost nije sama po sebi mentalna bolest, koja je bila sasvim politička, a ne ni po kojem naučnom osnovu, nema sumnje da postoji korelacija između homoseksualnosti i veće stope mentalnih bolesti.”¹⁷

Oni koji vjeruju u paradigmu (kako oni sebe nazivaju) “gej identiteta” ipak nude jedan pojednostavljen odgovor za visoke stope mentalnih bolesti među homoseksualcima – tvrde da je tome uzrok društvena

¹⁵ HIV je virus koji najčešće uzrokuje AIDS tj. SIDU koja je smrtonosna, neizlječiva, spolno prenosiva bolest. <https://www.zzjzdnz.hr/zdravlje/spolnost-i-zdravlje/532>

¹⁶ <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>

¹⁷ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 34 i 35.

diskriminacija. Dok ova tvrdnja ima teorijsku privlačnost, ne može biti empirijski potvrđena. Naprimjer, da su problemi mentalnog zdravlja među homoseksualcima uzrokovani diskriminacijom, očekivalo bi se da bi bili mnogo oštriji na mjestima sa višim nivoom “diskriminacije” i mnogo manji na mjestima gdje su homoseksualci široko prihvaćeni. Ipak, to nije ono što istraživanje pokazuje. Naprimjer, čak u Holandiji, koja je možda i najsrdačnija zemlja u svijetu prema homoseksualcima, studija je pokazala “veću prevalenciju poremećaja upotrebe supstanci kod homoseksualnih žena i veću prevalenciju poremećaja raspoloženja i anksioznosti kod homoseksualnih muškaraca.”

Također, još jedno nedavno istraživanje je pokazalo da su čak i u oblastima sa “društvenim okruženjem koje podržava više” tinejdžeri koji su se identifikovali kao “gej” bili pod pet puta većom vjerovatnoćom da će pokušati samoubistvo, nego tinejdžeri heteroseksualci.¹⁸

Nikolosijev govor potvrđuje tvrdnju Petera kada piše: Među homoseksualcima vidimo rasprostranjenu drogu, zlostavljanje, veće stope depresije, anksioznost, pokušaj samoubistva i seksualnu ovisnost i navalu polno prenosivih bolesti. S kakvom logikom ovi negativni faktori – koji ne samo što nisu smanjeni nego su nekoliko puta umnoženi, u homoseksualcima prijateljskim gradovima kao što je San Francisco – mogu biti redefinisani kao zdravi?

On, također, tvrdi da je osmišljena jedna istraživačka studija kako bi se izmjerilo da li su smanjene nevolje u društvima u kojima su homoseksualci uživali visok nivo tolerancije. U nastavku kaže da su istraživači upoređivali društva naklonjena homoseksualcima, poput Holandije i Danske sa društvima koja su prema njima neprijateljska. Studija je otkrila viši nivo uznemirenosti među homoseksualcima u svakoj kulturi, a ne samo kod onih koji ne odobravaju homoseksualnost. Nažalost, kaže da jedna od najvećih nedaća sa kojima se roditelji suočavaju je politički rat koji se vodi oko homoseksualnosti. Nicolosi tvrdi da navijači za homoseksualizam dominiraju udruženjima mentalnog zdravlja imajući jednostrani pogled na svijet koji ne toleriše neslaganje.¹⁹

Upozoravajući američko društvo, državnike i elitu koji mogu uticati u društvu Peter kaže: “Dok oni koji boluju od ovih bolesti očigledno jesu primarne žrtve, takvi zdravstveni problemi se nameću, a koštaju

¹⁸ <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>

¹⁹ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 202.

društvo. Milijarde dolara su bile utrošene na liječenje takvih bolesti, kao i na traženje za lijekove i operativne programe prevencije, a u mnogim slučajevima novac mora doći od poreskih obveznika i svih onih koji plaćaju premije osiguranja. Takvi rashodi su neophodni da bi se zadovoljila neposredna potreba – ali su se oni, također, mogli izbjeći da su se ljudi suzdržavali od ponašanja koje dovodi do takvih bolesti. Ovo je veliki dio onoga što društveni konzervativci misle kada tvrde da je ‘homoseksualno ponašanje štetno za društvo’.²⁰

On, također, kaže: “Jedna konkretna tvrdnja društvenih konzervativaca, koja se ponekad osuđuje kao ‘mržnja’, je optužba da je, srazmjerno njihovom broju, vjerovatnije da se homoseksualni muškarci upuste u seksualno zlostavljanje djece, nego heteroseksualni muškarci.”

"Pravo" ljudi na homoseksualno ponašanje

Druga strana kovanice koja predstavlja masu je “pravo ljudi” na slobodu odabira i slobodni život. Kako Peter S. Sprigg kaže ovi aktivisti govore o pravu koje se temelji na nekoliko tvrdnji, a to su sljedeće:

- Seksualna orijentacija je urođena karakteristika ličnosti, poput rase.
- Ljudi se rađaju homoseksualci.
- Homoseksualci nikada ne mogu postati heteroseksualni (normalni).
- Biti homoseksualac se u suštini ne razlikuje od biti normalan, osim po spolu koji je jedna seksualna atrakcija.
- Nije štetno biti homoseksualac (androfil, buzurant).

On tvrdi da na osnovu ovih nedokazanih i izmišljenih²¹ pretpostavki ovi aktivisti izjavljuju da neko (tj., društveni nepokolebljivi intelektualci) vjeruje da je heteroseksualnost poželjnija od homosek-

²⁰ <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>

²¹ *Getting it Straight: What the Research Shows about Homosexuality Unknown Binding* (Šta istraživanje pokazuje o homoseksualnosti nepoznatog vezivanja) je naziv djela koje su napisali Timothy Dailey i Peter Sprigg 2004. g. Sažetak te knjige se može vidjeti na: <https://www.thefreelibrary.com/>. Oni, kako Husejn Suzenči u: <https://www.souzanchi.ir/debating-homosexuality-a-report/> kaže, su dokazali i razjasnili da nauka i iskustvo ne tvrde i ne slažu se sa njihovim tvrdnjama koje on naziva “bajkama”.

sualnosti ekvivalentno vjerovanju da je jedna rasa superiornija u odnosu na drugu, te stoga predstavlja oblik netrpeljivosti, pa čak i “mržnju” prema homoseksualcima kao pojedincima. U jednom od svojih članaka Peter čvrsto tvrdi da istraživanje jasno pokazuje da su ove njihove tvrdnje netačne. On vrlo temeljito i opširno dokazuje da nijedna od gore navedenih pretpostavki nije dokazana, niti se može dokazati i kaže: “najnovije istraživanje koje uključuje identične bližance je pokazalo da se ideja homoseksualnosti kao fiksne, genetske uslovljene osobine mora smatrati pobijenom.”²²

Genetske homoseksualnosti!

“Ponovni pregled gej gena: sumnja se pojavljuje u pogledu istraživanja o *Biologiji homoseksualnosti* (*Biology of Homosexuality*, Scientific American, novembar 1995, str. 26), kao svojevrsnom izvinjenju urednika koji su izvještavali o “otkrićima” gej gena i gej mozгова u prethodnim brojevima. U ovom kratkom članku urednici *Scientific Americana* kažu da za sada ne postoji naučni dokaz gej gena ili gej mozga. Ruth Hubbard – članica odbora Savjeta za odgovornu genetiku, profesor emeritus biologije na Harvardu i autor *Exploding the Gene Myth* – je rekla Bostonom piscu, Matthew Breliisu, da potraga za gej genom nije ni vrijedna za potragu. “Dozvolite mi da budem vrlo jasna: ne mislim da postoji niti jedan gen koji upravlja bilo kojim složenim ljudskim ponašanjem. Postoje genetske komponente za sve što radimo i glupo je reći da geni nisu uključeni, ali nemojte misliti da su oni odlučujući.”²³

Nikolosi kategorično negirajući gen homoseksualnosti kaže: “Često se kaže da je nauka ‘dokazala’ da je homoseksualac prirodna orijentacija, urođeni dio onoga što osoba zaista jeste. Prema takvim argumentima ‘rođena seksualna orijentacija’ je dio suštinskog identiteta osobe, pa se takva homoseksualno orijentisana osoba mora prihvatiti kao osoba koja izražava svoje pravo, svoju stvorenu prirodu”, ali postoje pitanja koja ruše ovaj argument, čak i ako se sutra otkrije “gej gen”. Nauka je – uprkos onome što mnogi ljudi pretpostavljaju – inherentno ograničena u onome što nam može reći. Nauka opisuje svijet i govori nam “šta

²² *Debating Homosexuality, Understanding Two Views*, na: <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>

²³ Matthew Breliis, “The Fading Gay Gene”, *Boston Globe*, 7. februar 1999, (Nikolosi, str. 290.)

jeste”, ali nam ne može reći “šta bi trebalo da bude”. Dozvolite mi da ilustriram primjerom.

Vaš sin je rođen sa genom zbog kojeg je vjerovatno da će se udebljati. Zaista volite kuhati za njega, tako da on odrasta voleći deserte i prženu hranu. U školi ga zadirkuju, isključuju i prozivaju, pa ide kući i tješi se onako kako najbolje zna – jelom. (Možda su u pravu, odlučuje vaš sin. Možda sam ovo ja.) Uskoro se vaš sin toliko udebljao da mu je doktor dao poruku da ga isključuje sa časa fizičkog.

Da li je “biti debeo” zapravo njegovo ja? Ili je ipak do toga došlo kombinacijom genetskog uticaja, uticaja roditelja, društvenog uticaja, vršnjaka i izbora ponašanja. (Baš kao i kod homoseksualizma!) Ipak, koliko god prejedanje moglo biti razumljivo u gornjem primjeru (i zaista se osjećalo odlično), mi ipak priznajemo da gojaznost nije normalna i zdrava. To je zato što ljudska bića jednostavno nisu dizajnirana da opterećuju svoje tijelo gojaznošću.

Učiteljica vašeg sina vidi njegovu nesreću i zadirkivanje i isključenje koje trpi od vršnjaka i okoline. Srce joj se slama. Naravno, ona ga želi zaštititi. Kao dio našeg programa da “škole učinimo sigurnim” za djecu koja su zadirkivana i izopćena, trebamo li – potaknuti razumljivim osjećajem suosjećanja – podučavati da je “gojaznost normalna za neke ljude”? Nadalje, treba li nastavnik reći da je jedini problem s gojaznošću diskriminacija društva prema njoj?

Zaista stvarni saosjećajni odgovor je ne. Kratkoročno, ovo može biti bolan kurs, ali dalekovidni odgovor – uzimajući u obzir buduće živote ove djece – zahtijevat će tačno razumijevanje gojaznosti. Nismo dizajnirani da imamo ozbiljan višak kilograma. Školski administratori treba da afirmišu takvo dijete kao osobu i trebaju imati velike simpatije za njegovu borbu, ali ne treba da afirmišu njegov problem kao sastavni dio njegovog identiteta. Isto važi i za seksualno zbunjenog tinejdžera.²⁴

Također, psihijatar Jeffrey Satinover kaže kako Nikolosi prenosi da ne bismo trebali tražiti “gej gen” koji ljude čini homoseksualcima, jer to sigurno ne postoji. Pravo genetsko pitanje je – šta je to u pozadini ljudi koji postanu homoseksualci što im otvara ta vrata, dok su vrata u suštini zatvorena za druge ljude?

²⁴ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 39.

On tvrdi da svako ustaljeno ponašanje u ljudskoj prirodi ima genetsku komponentu. Naprimjer, igranje košarke je jasno genetsko. Ali, ako se zapitate o čemu se radi, jasno je da ne postoji gen za igranje košarke. Razlog zbog kojeg postoji genetska povezanost je taj što postoji osobenost koja omogućava ljudima koji nose ovu osobenost da postanu košarkaši u većem broju od onih koji nemaju tu osobenost – visina, atletizam i tako dalje. Dakle, nije iznenađujuće da postoji sve veći broj studija koje pokazuju neku vrstu genetske povezanosti sa homoseksualnim ponašanjem, ali to je daleko od toga da se kaže da je homoseksualnost genetska na način na koji je boja očiju genetska.²⁵

Dakle, da li je istina da je homoseksualnost zaista urođena i normalna varijanta ljudske prirode? Nikolosi kaže: “Odgovor na pitanje, prema psihijatru Jeffreyju Satinoveru, je NE – niko nije ‘rođen gej’”. Nema dokaza koji pokazuju da je homoseksualnost genetski ili prenatalno i hormonski ukorijenjena samo zato što to dijete ima rodno netipične interese. Ustvari, nijedno istraživanje ne tvrdi da je homoseksualnost propisana biologijom. To rade samo štampa i pojedini istraživači”,²⁶ kada u zvučnim zapisima govore javnosti.²⁷

Nikolosi, također, u svojoj knjizi *Uputstvo roditeljima za sprječavanje homoseksualnosti (A parent's guide to preventing homosexuality)*, koju je napisao uz pomoć svoje supruge Linde Ames, čvrsto odbija urođenost i prirodnost homoseksualnosti i tvrdi da oni koji to zagovaraju svjesno govore suprotno svojoj profesiji tj., čuvanju mentalnog zdravlja. On smatra da u suprotnosti sa profesijom mentalnog zdravlja današnji masovni mediji prenose poruku da muškarce treba poticati da otkriju homoseksualni ili biseksualni identitet. “Nije li seksualna raznolikost divna?” Brojni TV i filmski producenti (od kojih su neki i sami homoseksualci) pokušavaju nas uvjeriti idealiziranim pričama o “izlasku iz ormara”. Vjerujemo da su njihovi napori pogrešni pokušaji da ohrabre ono što je zapravo nesretna situacija u kojoj se nalazi previše naših

²⁵ J. Satinover, “Reflections from Jeffrey Satinover,” *NARTH Bulletin*, April 1995, str. 3. (Nikolosi, str. 71)

²⁶ S. LeVay, “Sexual Orientation: The Science and Its Social Impact,” koji izlazi u *Rever-su*. Članak je također dostupan na internetu <http://members.aol.com/> (Nikolosi, str. 71).

²⁷ Jeffrey Satinover, “The Gay Gene?”, *Journal of Human Sexuality*, ed. G. Reker (Addison, Tex.: Lewis and Stanley, 1996). (Nikolosi, str. 71)

mladih ljudi. On dodaje: "Naravno, zauzimajući ovo gledište, često sam u suprotnosti sa pripadnicima svoje profesije. Oni koji mi se protive kažu da je odluka Američkog udruženja psihijatarata (APA) iz 1973. godine da ukloni homoseksualnost iz Dijagnostičkog i statističkog priručnika (DSM) riješila pitanje: homoseksualnost je normalna. Ali ta odluka iz 1973. godine donesena je (kao što su čak i neki gej aktivisti primijetili) pod teškim političkim pritiskom gej aktivizma."²⁸

Uklanjanje homoseksualizma iz DSM-a imalo je efekat obeshrabrivanja tretmana i istraživanja. Kada je postalo "općepoznato" da homoseksualnost "nije problem", kliničari su bili obeshrabreni – a u mnogim slučajevima i spriječeni – da iznose suprotno mišljenje ili prezentiraju radove na stručnim sastancima. Ubrzo su naučni časopisi prećutali homoseksualnost kao razvojno pitanje.

Zapravo, uključujući pisanje ovog teksta, Američka psihološka udruga odbija na bilo koji način saradivati s Nacionalnim udruženjem za istraživanje i terapiju homoseksualnosti (NARTH), jer se ne slažu sa stavom mnogih stručnjaka u NARTH-u da je to "stanje razvojni poremećaj". Nadalje, smatraju da ovakva naučna pozicija "doprinosi klimi predrasuda i diskriminacije kojoj su podložni homoseksualci, lezbejke i biseksualne osobe", ustvari, APA je stavila *zabranu* na debatu o ovoj temi.

Ova šutnja među istraživačima nije bila zbog novih naučnih dokaza koji pokazuju da je homoseksualnost zdrava varijanta ljudske seksualnosti. Nego je jednostavno postalo moderno da se više ne raspravlja o tom stanju kao problemu. O homoseksualnosti se izvještavalo i raspravljalo na način na koji se izvještavaju večernje vijesti – kao nešto što "jednostavno jeste", kao što je vrijeme sljedećeg dana.

Ronald Bayer, ugledni istraživač iz Hastings centra za etiku u New Yorku, sazeo je cijeli proces. "Američka psihijatrijska asocijacija", napisao je Bayer, "pala je žrtva poremećaja burne ere, kada su razorni elementi prijetili da politiziraju svaki aspekt američkog društvenog života. Bijesni egalitarizam prisilio je psihijatrijske stručnjake da pregovaraju o patološkom statusu homoseksualnosti sa samim homoseksualcima." Rezultat – uklanjanje homoseksualizma iz psihijatrijskog priručnika o poremećajima – nije nastao kroz racionalni

²⁸ Charles Socarides, *Homosexuality: A Freedom Too Far* (Phoenix: Adam Margrave, 1995) (Nikolosi, str. 13).

proces naučnog rasuđivanja, “nego je to bila akcija koju je zahtijevala ideološka narav tog vremena”.²⁹

Sama priroda je “heteroseksistička”

Nikolosi kaže: “Brojni pisci – uglavnom gej aktivisti – osuđuju terapiju za poremećaj rodnog identiteta, a od njih mnogi napadaju tretman kao ‘heteroseksistički’. U određenom smislu oni su u pravu, jer je sama priroda inherentno ‘heteroseksistička’ – tj., pristrasna je prema heteroseksualnosti koja je neophodna za naš opstanak. Rodna komplementarnost i heteroseksualnost su norma u životinjskoj i ljudskoj biologiji. Ali, izgleda da to ne razumiju svi. Jednom sam primio poziv od producenta emisije *Oprah show* koji je zatražio da učestvujem u emisiji o gej tinejdžerima. ‘Ne vjerujem da postoji nešto poput gej tinejdžera’, rekao sam producentu, iako postoje heteroseksualni tinejdžeri koji imaju homoseksualna osjećanja.”

Mrtva tišina na drugom kraju. Zatim: “Pa, ako mislite da ne postoje gej tinejdžeri, da li znate još nekog psihologa koji bi vodio našu emisiju?” Očigledno producent emisije nije imao radoznalost zašto ja ne vjerujem da “gej tinejdžeri” postoje kao posebna kategorija ljudi. Moja premisa je da su svi ljudi, po svojoj prirodi, heteroseksualni, neki ljudi, međutim, imaju homoseksualni problem. Tačnije, smatram da je riječ homoseksualac skraćenica za “heteroseksualnu osobu sa homoseksualnim problemom.”³⁰

Bez obzira na to što profesija tvrdi ili implicira, većina ljudi i dalje ima instinktivnu svijest da nešto “jednostavno nije u redu” u vezi sa homoseksualnošću. I znaju da je nešto zaista čudno i tužno u vezi sa momkom koji se radije oblači u periku i visoke potpetice, ili muškarcem koji očekuje da pruži majčinsku ljubav i njegu bebi, ili ocem koji želi da “njeгуje” odojče pomoću mehaničkog uređaja.

Većina ljudi intuitivno osjeća da ono što je “normalno” mora biti – kako je jedan psiholog rekao prije više od pedeset godina – “ono što funkcioniра u skladu sa svojim dizajnom”. Naša visceralna reakcija – šok i gađenje – na sliku muškarca koji pokušava doјiti bebu koristeći vlastitu bradavicu vrlo je vjerovatno dio “instinktivnog univerzalnog

²⁹ Ronald V. Bayer, *Homosexuality and American Psychiatry: The Politics of Diagnosis*, (New York: Basic Books, 1981), str. 3–4. (Nikolosi, str. 13 i 14).

³⁰ Joseph Nicolosi, *A parent’s guide to preventing homosexuality*, str. 200.

čula” datog čovječanstvu da nas upozori da postoje rodne granice koje se ne mogu preći bez narušavanja naše prirode. Vjerski tradicionalisti, naravno, potvrđuju istu “intuiciju” opširnije zahvaljujući Objavi i Svetoj knjizi.

Dugi niz godina, pod uticajem zajedničkog pogleda na svijet da smo stvorena stvorenja, naša kultura je napredovala. Ljudi su skloni, kao što smo objasnili, da intuitivno razumiju argument dizajna. Dakle, kada se dječak rodi sa nečim poput, recimo, poremećaja pažnje, psiholozi ne kažu: “Rođen si ovakav, pa deficit pažnje mora biti normalan i zdrav način da iskušiš svijet. Umjesto toga, pomažu dječaku da nauči tehnike fokusiranja kako bi se mogao bolje koncentrirati na školske zadatke.” Naravno, to što smo dizajnirana stvorenja ne znači da smo ograničeni na uski način funkcioniranja. Još uvijek možemo žrtvovati normalnu funkciju za višu svrhu, npr., svećenik može izabrati da bude čedan zarad svog poziva. Ili možemo proširiti normalnu funkciju – kao što je korištenje kalkulatora za poboljšanje aritmetike koju radimo u našim glavama – sve dok ta proširena funkcija ne podriva prvobitno stvorenu svrhu. Ali homoseksualnost krši naš ljudski dizajn potkopavajući ga u neprirodnu svrhu. Umjesto da traži “drugog” koji je dizajniran da mu bude komplementaran, i psihološki i anatomski, homoseksualno orijentirana osoba se zaljubljuje u svoju sliku u ogledalu.

Tradicionalisti, koji vjeruju da postoji moralni poredak utemeljen na dizajnu prirode, nalaze potkrepljujuće dokaze u istraživanjima društvenih nauka jer studije pokazuju da su gej muški odnosi vjerovatno nestabilni, nemonogamni i destruktivni za tijelo. Ovo bi svakako trebalo da bude upozorenje da čovječanstvo nema neograničenu slobodu.

Granice nauke

Nerazumijevanje naučnih dokaza od strane obrazovanih ljudi ne prestaje da nas iznenađuje. Republikanska politička strategija, misleći na članove svoje političke stranke koji se opiru gej aktivizmu, je rekla: “Ako je nauka na bilo koji način dio vašeg života, onda se jednostavno ne možete složiti s njima”. Otvorena zagovornica normalizacije homoseksualnosti je očito formulirala cijeli svoj stav u zabludi da je “nauka dokazala da je homoseksualnost normalna”. Suprotno onome što ovaj političar smatra, nauka ništa slično nije dokazala, niti može dokazati. To je zato što koncept “ko smo mi” – šta je normalno, zdravo,

prilagodljivo, samoaktualizirajuće ili visokofunkcionalno u potpunom ljudskom smislu – nije u konačnici znanstveni koncept, već filozofski koncept. Nauka je neprocjenjivo oruđe, ali ima ograničenu vrijednost u odgovorima na konačna pitanja u životu:

“Odakle smo došli?”

“Koja je svrha našeg života?”

“Šta nije u redu sa svijetom?”

“Kako da živimo?”

Nauka je slijepa za ljudski duh. Ne može nam reći o našem suštinskom identitetu – ko smo mi.

Homoseksualci su dobili veliku podršku javnosti promovirajući koncept da je “nauka preispitala homoseksualnost i utvrdila da je stanje normalno i zdravo”. Upravo je ta iluzija psihijatrije kao teške nauke omogućila gej aktivistima da radikalno preokrenu javno mnijenje, religijsku teologiju i pravni presedan o homoseksualnosti.

Naučni podaci opisuju svijet i pružaju činjenice koje su nam potrebne da nas vode ka razumijevanju. Ali “ko smo mi”, u punom smislu – tj., naš suštinski identitet ili ljudska suština – pitanje je koje se mora riješiti filozofijom i religijom. Nauka funkcionira samo na deskriptivnom nivou kao ono što nazivamo “služničkom disciplinom”. Međutim, discipline filozofije i teologije daju nam širu perspektivu koja seže izvan materijalnog svijeta kako bi nam pružila sliku o tome šta znači biti potpun čovjek.³¹

Religija i homoseksualnost

Čitaoci ovoga članka su vjerovatno uočili da stav društveno nepokolebljivih intelektualaca i tvrdnje društvenih konzervativaca do ovoga trenutka nismo dokazivali religijom, nego smo prenijeli glavne argumente socijalnih konzervativaca o javnoj politici homoseksualnosti. Zahvaljujući pouzdanoj statistici, istraživanjima i svojim iskustvima u liječenju osoba koje su opterećene istopolnom atrakcijom, oni tu atrakciju smatraju poremećajem koji se može liječiti. Čuvajući čast svakog bolesnika koji žudi za liječenjem oni objelodanjuju da je homoseksualizam jedan čisti politički pokret kojeg žele stabilizirati, legalizirati i normalizirati. Oni svojim argumentima dokazuju da je homoseksualno ponašanje štetno kako za pojedinca tako i za društvo.

³¹ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 193–195.

Međutim, od postojanja čovjeka religija i objava insistiraju na heteroseksualnosti čovjeka. Prije nego što ukratko analiziramo islamski pogled, o tome ćemo navesti dio Peterovog rada u kojem on pokušava vjerskim aspektom potkrijepiti svoje naučno dokazivanje: "Istina je i da mnogi ljudi dubokih religioznih uvjerenja – uključujući i one koji drže do tradicionalnog učenja tri glavne monoteističke religije, judaizam, kršćanstvo i islam – vjeruju da je bavljenje homoseksualnim ponašanjem suprotno Božijoj volji (tj. grijeh). Neke pristalice pro-homoseksualne političke agende prezentiraju da je jedini razlog da se neko tome suprotstavi vjersko uvjerenje, a da se doneseno vjersko uvjerenje o bavljenju pitanjima javne politike krši načelo sekularizma društva – razdvajanja religije i države i takvo suprotstavljanje prema njima, ne samo da nije u nadležnosti vjere, već je nekako i nelegitimno, te ga treba ugušiti, sniziti ili ignorisati.

Takve pretpostavke predstavljaju pogrešno razumijevanje homoseksualizma, religije i političkog sistema. Ovaj rad je već pokazao da religija nije jedina osnova za suprotstavljanje prisilnoj afirmaciji homoseksualnih odnosa. Međutim, jednako je pogrešno tvrditi da sekularizam zabranjuje da vjerske vrijednosti utiču na pitanja javne politike. Zaista, američka historija pokazuje apsurdnost takve tvrdnje, jer su veliki društveni i politički pokreti kao što su ukidanje ropstva i pokret za građanska prava velikim dijelom počivali na eksplicitno vjerskim vrijednostima. Međutim, neke pristalice homoseksualne političke agende sada idu čak i dalje od argumenata koje su nekada koristili, da "možete da vjerujete u šta hoćete, samo da to ne namećete zakonom". Umjesto toga, oni sami počinju napadati vjerska učenja o homoseksualnosti, tvrdeći da su takva učenja "škole gejevima i lezbejkama."³²

Međutim, napadi na konzervativna religijska učenja odražavaju istu zbrku između dvije paradigme homoseksualizma koju sam već opisao. Neki ljudi pretpostavljaju da religijska učenja protiv homoseksualnosti predstavljaju fanatičan stav da su "gej ljudi inferiorni". Međutim, takav zaključak ima smisla samo kada se posmatra kroz prizmu paradigme "gej identiteta". Religije koje uče protiv homoseksualnosti ne gledaju na to kroz tu paradigmu. Kao što je gore opisano u sekularnom kontekstu, ljudi konzervativnih religija ne gledaju na homoseksualnost kao na "identitet", već kao na ponašanje.

³² <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>

Biblija i kršćanstvo (koji oblikuju vjerska uvjerenja većine Amerikanaca) ne uče da su "gej ljudi inferiorni". Oni uče da je homoseksualno ponašanje suprotno Božijoj volji, a samim tim i moralno pogrešno ili grješno. Za kršćane, nazivati nekoga grješnikom ne znači omalovažavati tu osobu u odnosu na druge, jer su sva ljudska bića grješnici. Kršćanstvo uči da se svi trebamo pokajati za svoje grijehе i da nam se svi grijesi opraštaju samo Božijom milošću, a ne zbog bilo kakve naše zasluge. Iznad je navedeno da društveni konzervativci nikog ne identifikuju kao "gej". Identifikujemo ih kao ljudska bića i tugujemo zbog kulture koja opisuje suštinski identitet osobe samo na osnovu njene seksualnosti. Ali u biblijskom kontekstu, ovo ima još više značenja, jer biti čovjek znači biti stvoren na sliku Božiju. Ovo nije manja stvar, već daleko viša i bolja stvar od toga da si tobože "rođeni gej".

Kao što smo već citirali njihovo utopijsko društvo je društvo koje nije rodno polarizovano, u kojem je postavljena tačka na sistemu roda te su maksimizirani "fizički kontakti izvan braka". Naime, sa vjerskog pogleda, ko god ima kontakt sa bilo kojom nebeskom religijom, zna da je takvo karakterizirano društvo kategorično osuđeno, te da se ne smatra ljudskim. Pa se tako u Bibliji spominje Lotov narod koji kada ugleda meleke koji dođoše u posjetu Lotu u liku lijepih momaka prijeteći mu rekoše: "Izvedi nam ih da ih se namilujemo!"³³ Oni ovim svojim ponašanjem koje im je postalo prihvatljivo izazvaše srdžbu Uzvišenog Stvoritelja, i Njegova reakcija izazvana dubokim nezadovoljstvom bi žestoka, kako Biblija kaže: "Jahve zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem, i uništi one gradove i svu onu ravnici, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji."³⁴

Sama istospolna atrakcija, kao što smo tokom ovoga rada primijetili, a spominje se i u vjerskim tekstovima³⁵, je jedno neprirodno

³³ Biblija, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1990, str. 13.

³⁴ Arheologijsko istraživanje Božije kazne se opisuje ovako: "Eksperimenti grijanja pokazuju da su temperature premašile 2000 °C. Usred razaranja sa strane grada, zračna eksplozija je srušila 12m kompleksa palače od 4 do 5 spratova i masivni bedem napravljen ciglom od blata debljine 4 m, uzrokujući ekstremnu dezartikulaciju i fragmentaciju skeleta kod ljudi u blizini. Infuzija soli uzrokovana zračnim udarom (~ 4 tež.%) proizvela je hipersalinitet, inhibirala poljoprivredu i uzrokovala ~ 300-600 godina dugo napuštanje ~ 120 regionalnih naselja u radijusu > 25 km." <http://www.nature.com/scientificreports/>

³⁵ Kuleini Muhammad, *Al-Kafi*, Teheran, 'Elmijeje eslamije, VI, str. 621.

stanje i poremećaj kod sasvim neznatnih pojedinaca poput mnogih drugih fizičkih ili psihičkih poremećaja koji se u mnogim slučajevima rješavaju.³⁶ A smatranje te atrakcije prirodnom pojavom, te dopuštanje i normalizacija takvog ponašanja se ne slaže sa vjerskom, a posebno islamskom antropologijom. Pitanje 'biti čovjeka' *fitret*, i položaj, svrha, utjecaj i djelovanje 'porodice' na društvo i pojedinca i druge teozofske teme u vezi sa čovjekom, porodicom i društvom detaljno razjašnjavaju islamski stav o našoj temi, te je racionalno i tradicionalno razjašnjavaju.

Prema islamskom vjerovanju ljubav između dvije osobe suprotnog spola kao supruga i supruge se smatra Božijim obilježjem.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

*I jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara parove da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju.*³⁷

Šehid ajatollah Motahhari tvrdi da islam ne samo što međuspolnu atrakciju i ljubav i njene posljedice ne kudi nego je, kako navedeni kur'anski ajet ukazuje, usmjerena atrakcija usklađena sa srži i biti čovjeka odnosno sa njegovim *fitretom*. Islam ciljano, za dobrobit društva kako za savremene tako i za buduće generacije, daje smjernice koje prilagođavaju te odnose sa potrebama čovjeka i društva i dorađuje iste. Štaviše islam sklapanje braka smatra običajem vjerovjesnika a bijeg od toga kudi.³⁸ Šehid Motahhari pitanja *fitreta* smatra izvorom svih islamskih učenja tako da u islamskoj ideologiji spoznaja čovjeka je moguća samo kada se upozna ljudski *fitret* odnosno njegova bit.³⁹

U konstruktivističkom pogledu koji je materijalni, srž čovjeka, njegovo uvjerenje i ponašanje pokušava se definirati kroz spol. Freud je jedna od najpoznatijih ličnosti koji o tome ima svoju teoriju i spolnu narav smatra najvažnijom vodećom i pokretačkom snagom u čovjeku.⁴⁰

³⁶ Joseph Nicolosi, *A parent's guide to preventing homosexuality*, str. 212.

³⁷ Časni Kur'an, Al-Rum, 21.

³⁸ Šehid Motahhari, *Medžmu'e asar*, XIX, str. 627.

³⁹ *Ibid*, II, str. 64.

⁴⁰ Husein Suzenči "Rod i *fitret*, korak ka islamskoj teoriji o rodu (seks)", *Studije o rodu*

Darvinova teorija o čovjeku je gotovo temelj moderne antropologije u humanizmu. Prema ovoj teoriji narav, ćud ili instinkt koji se nalazi kod životinja postoje i kod čovjeka samo što su napredniji, tako da ne postoji temeljita razlika između čovjeka i životinje. Drugim riječima sva pitanja o čovjeku se odnose na njegov fizički i biološki aspekt. Dok po vjerskom učenju pored područja prirode koja je zajednička između čovjeka i životinja čovjek posjeduje drugo područje koje pripada samo njemu, a to je *fitret* odnosno čovjekova primordijalna priroda koja je spomenuta i u Kur'anu:

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Ti upravi lice svoje vjeri, kao pravi vjernik, vjeri, djelu Allahovu, prema kojoj je On ljude načinio – ne treba da se mijenja Allahova vjera, jer to je prava vjera, ali većina ljudi to ne zna⁴¹

To je iskonska priroda zahvaljujući kojoj čovjek ima sposobnost da bude Božiji namjesnik i može imati prednost nad melecima, a prvom stvorenom čovjeku meleki su se poklonili po naredbi Uzvišenog kada je rekao:

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

pa kad mu savršen oblik dam i život u nj udahnem, vi mu se poklonite!⁴²

Sa ovim pogledom "ljudska prava i slobode" čovjeka imaju svoje šire značenje u visokom području ljudskosti i u pravcu razvoja čovjekove ljudskosti.⁴³ Čovjek samo zahvaljujući *fitretu* ima prava koja druga živa bića nemaju, a druga živa bića moraju biti čovjeku na raspolaganju i čovjek može uzeti njihovu slobodu u korist svojih potreba. Drugim riječima "pravo razvoja" je najznačajnije pravo koje definira pravo slobode.⁴⁴

i porodici, god. XIII, br. 1, Qom, str. 131–153.

⁴¹ Časni Kur'an, Al-Rum, 30.

⁴² Časni Kur'an, Sad, 72.

⁴³ Husein Suzenči "Rod i *fitret*, korak ka islamskoj teoriji o rodu (seks)", Studije o rodu i porodici, god. XIII, br. 1, Qom, str. 131–153.

⁴⁴ Husein Suzenči "Filozofsko-pravna analiza homoseksualizma, grijeh livat ili pravo braka homoseksualaca", naučnoistraživački tromjesečni časopis *Vjera i politika kultura*, god. 1398, broj 12.

U monoteističkom pogledu ženskost i muškost nisu konstruktivni nego su iskonski i imaju korijen u ljudskom fitretu koji je zajednički u svim ljudima. O tome šehid ajatollah Motahhari kaže: "Bez sumnje, žena i čovjek su dvije grane iste vrste čovjeka. Oni su jednaki u svim kriterijima i mjerilima ljudskosti i u onome od čega zavisi čast i ljudskost. Ustvari, jednaki su u svim savršenstvima koja čovjeka odvajaju od životinja kao što su umna, naučna, vjerska, ibadetska, moralna i emocionalna. Njihova prava, obaveze, kazne, etika i odgoj odnose se na njihov zajednički aspekt, te moraju biti slične i analogne, poput jednog drveta koje ima dvije velike grane, što se tiče stabla isti su, a dijeli se na dvije grane. ...u našem pogledu moral je istospolni, a odgoj je dvospolni. Drugim riječima moralni odgoj je istospolni, a društveni odgoj je dvospolni. Možemo reći i iskonska priroda (kur'anskom terminologijom: *khulq*) je apsolutna, ali sposobnost je relativna i dvospolna."⁴⁵

Šehid Motahhari definirajući moralne sposobnosti čovjeka kaže da čovjek nasuprot životinjama posjedujući visoke emocije i savjest vlada nad svojim nagonima i životinjskim željama. Životinja je potpuno prisiljena da djeluje po svojim nagonima koji su prirodni, dok je čovjek slobodan od nagona, odnosno njegovi instinkti su njemu dati da upravlja njima. On dalje kaže:

"Čovjek nad svojim instinktima i nagonima ima svoje 'ja' koje je slobodno i koje može i mora upravljati njima. Mora ih mjeriti i uputiti, a ovo 'ja' je mjerilo čovjekove slobode i autonomija kako u Kur'anu ima:

﴿ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴾

'Mi mu na Pravi put ukazujemo, a njegovo je da li će zahvalan ili nezahvalan biti.'⁴⁶

Također, ovo 'ja' je mjerilo za njegove obaveze. Kako Uzvišeni kaže:

﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ﴾

⁴⁵ Šehid Motahhari, Medžmu'e asar, v., str. 271.

⁴⁶ Časni Kur'an, Al-Insan, 3.

‘Mi smo nebesima, Zemlji i planinama ponudili emanet, pa su se ustegli i pobojali da ga ponesu, ali ga je preuzeo čovjek.’⁴⁷ ⁴⁸

Kako smo maloprije govorili takvi usmjereni prirodni nagoni su u potpunosti usklađeni sa iskonskom prirodom čovjeka odnosno sa njegovim fitretom i pomažu mu na putu usavršavanja ka svijetu razuma.

Jedan od ovih nagona je ljubav koju Ibn Sina naziva čednom ljubavlju, smatra je pomagačem na putu poboljšanja duše i kaže:

«... والثانى العشق العفيف. فإنَّ العاشق الذى هذا شأنه، يكون مترصداً لأحوال معشوقه في حركاته و سكناته، و حضوره و غيبته، و رضاه و سخطه. فيكون توجّه الذّهن أبداً إلى استقراء أفعاله و تصفّح أقواله، فيحصل له بذلك ملكة تليطيف السرّ.»

“ ... a drugi (faktor) je čedna ljubav, jer čovjek sa takvom ljubavlju konstantno pazi stanja svoga zaljubljenika u svojim pokretima, u svom prisustvu i u odsustvu i kad je zadovoljan i kad je neraspoložen. Tako čovjekov razum konstantno nadgleda svoje djelovanje i prelistava svoje govore i time svoju nutrinu zauvijek čini ljupkom.”⁴⁹

Zanemarivanje spola je zanemarivanje ljudskosti

Spoznaja iskonske prirode *fitret* čovjeka nam objelodanjuje da razlike između muškaraca i žena nisu konstruktivne, nego su stvarne te imaju svoje korijene u biti čovjeka i u njegovoj duši. Ove razlike koje nisu samo biološke ne mogu se ignorirati promjenama u društvu ili nekim političkim odlukama i slično.

One su sastavni dio ljudskosti žene i muškarca tako da je zanemarivanje tih razlika jednako zanemarivanju ljudskosti.⁵⁰ Poput dvije različite biljke koje su stvorene za različite prirodne uslove npr., jedna traži vlažnu, a druga suhu klimu, a mi nemamo drugog izbora osim da poštujemo njihove potrebe. Umjesto konstruktivnog pogleda na njih treba ih pokušati bolje prepoznati.

⁴⁷ Časni Kur'an, Al-Ahzab, 72.

⁴⁸ Šehid Motahhari, *Medžmu'e asar*, v., str. 272.

⁴⁹ Ibn Sina, *Al-Išarat ve al-tenbihat*, str. 146 i Fahr Razi, *Šerh al-Išarat*, II, str. 616.

⁵⁰ Husein Suzenči “Rod i fitret, korak ka islamskoj teoriji o rodu (seks)”, Studije o rodu i porodici, god. XIII, br. 1, Qom, str. 131–153.

Potrebno je spoznati čovjeka odnosno sebe i našu iskonsku prirodu fitret kao što smo unaprijed pročitali uz pomoć filozofije i objave pa se upoznati sa njegovim pravima i obavezama da bismo mogli što više osigurati uslove za njegov razvoj i napredak te spriječiti njegovu propast.

Upravo je to razlog zbog čega Uzvišeni upozorava na ono što aktivisti homoseksualci smatraju poželjnim, utopijskim društvom koje normalizira javno homoseksualno ponašanje i tzv., istospolni brak, a izbjavljanje vjernika od opasnosti i propasti vidi u borbi i pozivu protiv tog pokreta.

« وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ »

...a spasili smo one koji su vjerovali i koji su se grijeha klonili. I Luta, kada reče narodu svome: ‘Zašto činite razvrat naočigled jedni drugih? Zar zbilja sa strašću općite sa muškarcima umjesto sa ženama? Vi ste, uistinu, bezumnici.’⁵¹

Uzvišeni u drugim ajetima napominje stvaranje dvospolne prirode, a ponašanje naroda Sodoma smatra neprirodnim i kaže:

« أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ »

‘Zašto vi, mimo sav svijet, sa muškarcima općite, a žene svoje, koje je za vas Gospodar vaš stvorio, ostavljate? Vi ste ljudi koji svaku granicu zla prelazite.’⁵²

Allame Tabatabai tumači da ih je Uzvišeni Gospodar upozorio što prelaze i krše sistem stvaranja i zanemaruju čovjekov fitret tj., njegovu iskonsku prirodu.⁵³

Upravo zbog te stvarnosti u prirodnom sistemu Peter tvrdi da neki društveni konzervativci kažu da se riječ “homoseksualac” nikada ne smije koristiti kao imenica, nego samo kao pridjev, jer nema “homoseksualaca”, takva bića ne postoje, kao izuzeci postoje samo “ljudi koji

⁵¹ Časni Kur’an, Al-Neml, 53–55.

⁵² Časni Kur’an, Al-Šu’ara, 165 i 166.

⁵³ Tabatabai, *Al-Mizan*, XV, str. 310.

neprirodno doživljavaju homoseksualne privlačnosti” ili “ljudi koji su poremećeni, pa se bave homoseksualnim ponašanjem”.⁵⁴

Homosexuality, disorder, soft threats or human “rights”

Abstract

From the second half of the 20th century, certain political goals began to be spoken, written and acted upon, more intensively in some countries, in favor of unnatural, inhuman and disturbing same-sex relationships in human society. The activists of this black movement aim to normalize and legalize this behavior, even among nations that, according to their faith and tradition, cannot stand it. This paper points out and draws attention to the dangers of this movement in Bosnia and Herzegovina and proves the contradictory and unscientific claims of these activists about other identities besides male and female identities. In this paper, also thanks to professional testimonies supported by religious claims, it is proven that same-sex attraction in humans is a disorder that can be treated with therapies.

⁵⁴ “Debating Homosexuality, Understanding Two Views”. Na: <https://downloads.frc.org/EF/EF11J33.pdf>